

BONA PAU

PREMS
CORONA

Núm. 425 Any XXXVI

MONTUÏRI

JULIOL 1988

Repartiment de les pastures del terme

L'any 1813 i 1814 l'ajuntament decideix que les pastures del terme municipal han d'esser repartides entre els pastors i les possessions segons el criteri del Consistori.

Els documents que segueixen a continuació reflexen la manera en què s'havien de fer les parts de terra, juntament amb les normes que havien de complir i el que havien de dar als propietaris de la terra.

Però, el fet que hem trobat més interessant no són aquestes divisions —que tenen una importància relativa— sinó la sèrie de topònims que apareixen i dels quals molts d'ells s'han perdut o els coneix tan sols un reduït nombre de persones. La conservació dels topònims —noms de lloc— és important en tant i en quant formen part del nostre bagatge històric i lingüístic.

“Corrals donats i recompartits per lo Magnífic Ajuntament en lo any de 1813 a los pastors de dins la vila de Montuiri i a los amos i majorals de les possessions del terme són com segueixen:

Al majoral de Son Collell se li dona el Camp Vell.

Al majoral de Son Miró se li dona del Pou Sabatarino tot dret a Son Miró i pel Camí Pelut i tanca en el camí de Manacor.

Son Costa se li dona del camí que davalla de Son Company i fins al Torrent de les Passadores i fins a la punta del notari Gallard.

Alcoraia se li dona de Ca'n Campos fins a Son Ripoll, camí camí de Son Ripoll fins a la Cova; de la Cova fins al Pont del Tamarell; camí camí fins a Na Repic d'En Batista “Cuca” i torrent torrent fins a l'Hort del Secret i pujant capamunt fins a les cases de Son Rubí i de Son Rubí camí camí fins al Camí de Porreres.

Gabriel Gomila “Llull” se li dona son corral tirant pel camí de Manacor fins al Camí Pelut capamunt fins al pou Sabatarino i fins a Son Ripoll i al camí de Son Ripoll, i del Camí de Son Ripoll fins a la Cova.

Rafel Cloquell se li dona son corral pel carreró d'En Jaume “Masclé” fins a la Cova, i de la Cova fins al Molí d'En Negre i Son Pastor i Son Gaià confrontant a la vinya de Son Rafel Mas.

Miquel Gomila “Canals” se li dona son corral del Pont fins a la vinya de Son Vanrell i fins a la “rayha” del terme d'Algaida i fins los auballons d'En Nadal i cau en el Pont.

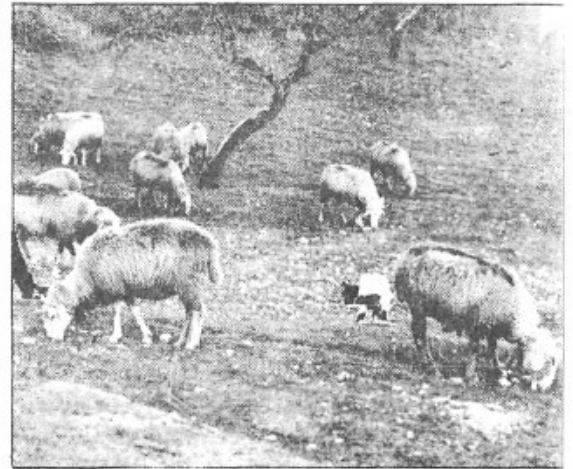
Miquel Pocoví “de Son Moià” pren son corral de Na Trepallina de Son Costa camí camí que va a Sineu fins a Son Pastor i de Son Pastor fins al cantó d'En Joanot i d'En Joanot fins a la creueta de Son Costa camí camí fins al Rafal de Son Costa.

Pere Ballester “Nyol” i Gabriel Cerdà prenen son corral des de la Cova pujant per los molins, pel Garrover fins al cantó de Ca'n Blanc i fins en el Pont i del Pont fins el Camí de Randa i tot el Magalaf fins a Son Rubí i de Son Rubí fins a Na Repic d'En Batista “Cuca” i fins al Pont del Tamarell, camí camí fins a la Cova.

Son Company pren son corral del Torrent d'En Piadós per lo Amarador torrent torrent fins al canyar de Son Company i fins el Camí de Marina camí camí fins el Torrent d'En Piadós.

Mateu Sastre “Tahuoner” té son corral de Can Toni Antich fins a Son Pastor i de Son Pastor fins al Torrent de Ca'n Piadós camí camí al Camí de Marina fins al Pont Foradat camí camí fins al Pou Nou fins a Ca'n Toni Antich.

Se fa saber que qualsevol pastor sia que trenc el corral i se dona part d'haver trencat dit corral pagarà 5 lliures de pena i així mateix se fa saber que qualsevol sia que facin mal que el facin pagar al pastor que té el corral i així mateix qualsevol sia que vulla cobrar el dret del corral que el faci pagar al pastor a raó de sis lliures per quarterada de rostell i los goretis a raó de tres lliures.

Fonc publicat el present contracte el dia 11 de Juliol de 1813 per medi d'Antoni Ximenis oficial saig de que don fe.- Joan Oliver i Salvà, secret.”-

L'any 1814 es tornen repartir amb les següents variacions:

“Son Moià pren de les barreres de la Torre fins al carreró d'En Jaume “Masclé” carreró, carreró fins a los morers d'En Batista Manera, pujant pel Pou Sabatarino fins a Son Ripoll i pel camí d'Alcoraia fins a la Cova.

Son Collell se li dona tot el Camp Vell pujant pel torrentó i per la partió de la Torre capamunt fins al marge d'En Quelet “Roquer” i fins al Camí del Puig.

Miquel Gomila Llull i l'amo En Pere Josef Nicolau pren son corral de Na Trepallina de Son Costa pujant fins a los Rafals i fins a la creueta de Son Costa camí, camí fins al cantó de Ca'n Blanc pujant pel Molí d'En Gospet fins al cantó d'En Piadós, camí, camí fins al cantó de Son Pastor, camí, camí fins al sementer de Son Picornell.

Gabriel Cerdà pren son corral del Pou Nou fins al revolt d'En Tavet i les Forques tirant per la partió del terme fins a la vinya d'En Tavet, prenint pel Camí de Marina i pujant pel Molí d'En Gospet fins al Pou Nou.

Pere Ballester “Nyol” pren son corral per la Cova fins a Na Repic d'En Batista “Cuca” pujant fins a Son Rubí i fins a la partió del terme i fins a los aubellons d'En Nadal per la partió del terme i fins a les Forques camí, camí fins al cantó d'En Blanc pujant per los Molins de la Cova.- Joan Oliver i Salvà, secret.”

Guillem Mas Miralles

PORTADA

LA TASCA DEL BATRE

Podem veure encara l'era de Son Manera un horabaixa d'estiu, acabant de batre, ja amb el gra dins els sacs. Els dos de l'esquerra, Joan Bisqueria “Trapellí” i la seva dona Teresa, ja morts, i el seu fill Joan, damunt la bístia. Es pot destriar també Pep Gomila “Llull” enmig dels sacs i Jaume Clar (mort) aguantant l'animal.

FUITES

Cada dia augmenta el nombre dels qui, per un o altre motiu, es retiren del nostre món posant fi a la seva vida. Però creix molt més aviat encara, el nombre d'aquells qui, sense renunciar a la vida, es retiren de la forma de vida que ofereix la nostra civilització.

Molts cerquen donar una nova dimensió a la seva vida anant a viure a zones residencials, i si no n'hi van més, és perquè aquesta solució segueix essent un privilegi. Alguns dels qui no poden fugir físicament, es fabriquen el seu propi "dèsterro" recorrent a la droga, passant de tot, o bé saltant-se a la torera tots els convencionalismes i les lleis de la nostra societat.

Qualque cosa no funciona en el nostre món quan la majoria no està satisfeta, ni tan sols la minoria dels privilegiats.

Segons pareix, els mites del progrés, de la indústria, de la tècnica no tenen ja la força suficient per encantar les generacions joves.

El model de societat desenrotllada, en la que la publicitat i certs programes de televisió ("El precio justo") desperden totes les cobdícies i ambicions, no és capaç d'oferir més que una felicitat barata, a baix preu, ja que tot allò que s'adquireix amb doblers, es va devaluant progressivament i resulta que lo que l'home cerca és "una altra cosa".

En una societat en la que es produeixen tantes coses i en la que es té quasi de tot, no es poden produir els valors de lleialtat, entrega generosa, respecte a l'altre, solidaritat... i per això s'estén el desànim, la frustració i fins i tot l'abandó de la vida. Molts, sobretot els més joves, no saben què fer ni per què lluitar.

¿Fins quan serem capaços de mantenir aquesta situació?

És ben hora de trobar una sortida.

Andreu Genovart

UNA POSTURA INCONSEQÜENT

No és la primera vegada que es dona. El fet sembla que es repeteix des que hem entrat a la democràcia. Ens referim a la postura que prenen determinats regidors de l'Ajuntament quan es tracta de representar el poble davant una autoritat o personalitat relevant. Tot depèn del seu partit.

Pensem, però, que no és aquesta la postura que s'ha de sostenir. Si a Montuïri ve, com va venir el passat 5 de juny, el President de la Comunitat Autònoma per presidir els actes d'homenatge a les parelles que han complit més de cinquanta anys de matrimoni, en un acte organitzat pel mateix Ajuntament i l'Associació de la Tercera Edat; o si ve, com va venir En Fèlix Pons, aleshores Ministre d'Administració Territorial, un 15 d'Agost, ara farà tres anys, per a pronunciar el pregó de les festes de Sant Bartomeu, també organitzat per l'Ajuntament, o altres esdeveniments que no cal esmentar... haurien d'haver estat tots els regidors que constitueixen el Consistori els qui, en aquests casos, corporativament, ens haurien d'haver representat a tots.

No creim que sia la més adient, l'actitud que prenen certs regidors, ni aquesta la millor manera d'educar un poble. Si a l'hora de les eleccions es varen presentar voluntàriament per assumir els drets dels montuïrers, no fou per exercir aquesta tasca sols en determinades ocasions. Consideram que mentre dura la legislatura, tant a les sessions plenàries com en els altres actes en què, d'una manera més o manco oficial hi està involucrat el poble, haurien d'esser tots els membres del Consistori els qui representassin Montuïri. Una altra cosa seria quan se celebràs un acte organitzat per un determinat partit polític o la personalitat que ve ho fes a títol personal o com a membre d'una determinada ideologia.

Onofre Arbona

LA TROBADA DE BANDES DE MÚSICA

Cinc músics veterans, de 80 anys o més, reberen l'homenatge dels assistents: Martí Puigserver, de Lloret, Gabriel Ferrer i Bartomeu Rossinyol, de Montuïri, Antoni Vila i Antoni Picornell (que no es veu a la foto) de Porreres

La Comissió de fira d'enguany ja treballa activament *Serà primordialment una fira de caça*

Joan Antoni Ramonell, Joan Beltran i Joan Miralles Julià la preparen a nivell nacional

Tenim notícies de que ja s'havia constituït la Comissió de la fira d'enguany. Ens va semblar un fet molt primerenc perquè massa vegades hem hagut d'improvisar. Però no, de voler-li donar la importància i transcendència que s'han proposat, ja és hora de posar-s'hi de veres.

La Comissió a la qual acudírem perquè ens informàs està formada per aquests tres membres: Joan Antoni Ramonell, batle; Joan Beltran, president de la Societat de Caçadors de Montuïri, i Joan Miralles Julià, president de l'Associació de Caçadors de Perdiu amb reclam de Mallorca. Foren ells, indistintament, els qui contestaren a les nostres preguntes:

—¿D'on va sorgir la idea de formar una comissió de fira?

—La comissió de fira es fa formar amb la finalitat de fer una fira de caça per enguany, l'any 1988; i les entitats que hi participen són: l'Ajuntament de Montuïri, la Societat de caçadors i la Societat de perdius amb reclam. I es va fer així perquè de fet la Societat de Caçadors tota sola tendria molts dificultats d'organitzar-la, i per això totes aquestes altres que hi participen, és per aquest motiu.

—¿Per què la necessitat de crear una comissió de fira?

—La necessitat és perquè tot el muntatge d'una fira per a una entitat tota sola o un parell de persones totes soles, és molt difícil de fer. Per tant, la participació de tres entitats suposa tenir molta més gent per fer feina i molta més col·laboració. A més, es desprèn que aque-

tes són les tres entitats pròpies les organitzadores de la fira i no se'n pot excloure cap d'aquestes.

—¿Per què es fa una fira de caça?

—El motiu de fer-se una fira de caça és perquè consideram que és una cosa molt interessant. Els components de la comissió varem trobar que seria una novetat perquè no se'n fa cap a nivell de Mallorca, ni a nivell fins i tot nacional. Es fan fires d'armes, fires "expo-caza", però el que no es fa és una fira exclusivament de caça.

—¿Amb quin pressupost comptau?

—Encara no el tenim ben elaborat,

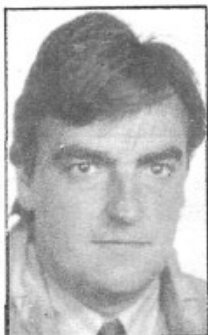
—¿Podríeu fer un pre-avanç del que serà això?

—Aquesta fira de caça vol abarcar tot el que sigui tema de caça. Veim que les fires —i amb això volem dir que és un poc l'objectiu— necessiten una motivació molt concreta per estirar la gent. A la fira de Montuïri, qui més qui manco ho ha vist, el tema de la caça, concretament el tema de la perdiu, és l'acte principal, el que ha estirat més la gent i el que ha fet original la nostra fira. D'aquí es deriva que s'orienti de cara a una fira de caça.

—¿Quins objectes o productes s'exposaran en aquesta fira?

LA FIRA DURARÀ QUATRE DIES

EN ES DAU ES MONTARAN UNS 25 ESTANTS
S'ESPERA LA VISITARAN UNES 20.000 PERSONES

Els tres membres que componen la Comissió de de la fira d'enguany: Joan Antoni Ramonell, Batle; Joan Beltran, President de la Societat de Caçadors, i Joan Miralles Julià, President de la Societat de Caçadors de Perdiu amb reclam de Mallorca

però se suposa que s'anirà devers els quatre o cinc milions de pessetes.

—¿Quines entitats us ajudaran?

—Hi forma part el Consell Insular de Mallorca, la Conselleria d'Agricultura, la mateixa Comunitat Autònoma... és un muntatge un poc gros perquè hem de tenir en compte que s'haurà de tapar tot Es Dau, perquè allà es muntaran uns 25 estants, i això fa pujar el pressupost; perquè just tapar-lo ja suposen uns tres milions de pessetes.

—En aquesta fira hi haurà concretament des dels ormejos de caça tradicionals, que estaran col·locats en estants molt ben acondicionats, tapats i totalment vigilats amb una seguretat extrema; hi haurà estants de cartutxeria, estants d'escopetes, una exposició d'armes antigues, una exposició de pintura, una altra de ceràmica, una altra de cuina, de literatura... La Conselleria d'Agricultura també muntarà un estant i també la Societat de Caçadors juntament amb la societat de perdius. Hi haurà també una exposició de materials de cara als cans. Igualment una exposició de cans de caça, una exposició de treballs que feim comptes fer fer a totes les societats de caçadors de Mallorca, uns treballs culturals relacionats amb la caça. Les empreses que es dediquen a donar caceries a la Península també hi acudiran com igualment les tres revistes de caça més importants d'Espanya: "Ceder Caza", "Caza y Pesca" i "Trofeo", menjar pels cans de caça... Tota aquesta gamma suposarà uns 24 o 25 estants i pensam que serà una atracció.

(Passa a la pàg. següent)

TOTA CLASSE D'ORMEJOS DE CAÇA I ARMES ANTIGUES AIXÍ COM LES EXPOSICIONS TRADICIONALS, HI TENDRAN CABUDA

(Ve de la pàgina anterior)

—Concretament, ¿què hi haurà pels caçadors?

—En quant als caçadors hi haurà un campionat de ca eivissenc; també hi haurà un altre campionat a nivell de societats; una caçada que es dirà "un San Huberto", una tirada organitzada per la Federació. Tot això en quant a la pràctica de la caça. Llavors també tindrem l'exposició dels cans guanyadors de la diferents races i també hi haurà l'exposició de criadors de cans.

—¿Assistirem a actes?

—Aquesta fira també constarà de taules rodones. Donarà una conferència don Fèlix Pérez i Pérez, un doctor de la Universitat de veterinaris de Madrid, damunt el tema de la perdiu, població, cria i caça. També vendrà un fill d'En Miquel Delibes, el qual és el director de "Trofeo"; i altres personalitats que dins el tema de la caça menor tenen bastant resonància. Comptam també que hi haurà debats i una taula rodona damunt el ca eivissenc i el ca de mostra.

—¿Quins dies feis comptes fer-la?

—De dia 1 a dia 4 de desembre; o sia dijous, divendres, dissabte i diumenge.

—¿Quina publicitat teniu previst donar-li?

—En quan a publicitat, se'n farà molta. Un gabinet de premsa ens està fent un pressupost exclusiu per fer publicitat, la qual arribarà a tots el racons de Mallorca i a totes les federacions de caça de les comunitats autònomes del territori espanyol. En concret ja comptam amb la vinguda d'una expedició de Córdona i una altra de Menorca.

—¿Esperau molta gent?

La fira d'enguany tindrà molta més envergadura que la dels anys darrers

ES CONVIDARAN LES EMPRESSES DE CACERIA DE LA PENÍNSULA I S'ESPERA HI ACUDESQUIN LES TRES REVISTES DE CAÇA MÉS IMPORTANTS D'ESPANYA

—Entre els quatre dies feim comptes que venguin, sense exagerar, més de 20.000 persones.

—¿Trobau que el tema de la caça es prou important com per fer una fira?

—Es diu que a les Balears hi ha 30.000 llicències de caça. Això és suficient per tenir una idea de la nombrosa gent a la qual aquest tema els atreu. A més, la gran millonada que es gira mitjançant els "cotos" de caça a Mallorca és impressionant. A la nostra Comunitat Autònoma és on es paga més car el terreny per poder caçar. Amb això queda clar que hi ha molta gent a la qual aquest tema els agrada.

—¿Creis que una fira amb aquest estil pot dur molts de beneficis a Montuïri?

—Sí. Creim que en un futur pot ésser molt rendable per a Montuïri. O per a una empresa que a la fi es pugui muntar. Fins i tot l'Ajuntament en

UN GABINET DE PREMSA JA ESTÀ FENT EL PRESSUPOST PER A LA PUBLICITAT

podria treure doblers damunt.

—¿Que pensau sincerament de tot això?

—Amb això no volem dir que la fira deixi d'ésser el que era. O sia que l'important és augmentar més la fira, no reconvertir-la. Realment el que importa és dur la gent a Montuïri i tota aquella gent que hi vulgui exposar tindrà el seu benefici. Al manco hi haurà gent que ho veurà.

—¿Ja teniu pensat el programa que es farà?

—Sí. Es farà un programa eminentment cultural, que abarcarà totes les exposicions que es faran i tots els temes que es tractaran. El mateix programa portarà la seva explicació i la seva història; i reflexarà un poc la cultura que comprèn el tema.

I així acabarem l'entrevista, si bé quan ens despedim els tres membres de la comissió ja ens convidaren a nosaltres i a tot el poble a participar-hi. Vertaderament, d'ésser així com ho tenen programat, serà una fira excepcional.

*Ma. Antònia Rigo Gallard
Petra Mayol Roca*

Montuïri reté un homenatge a les 33 parelles vives amb més de 50 anys de matrimoni

El quart aniversari de l'Associació de la Tercera Edat a Montuïri fou celebrat el passat 5 de Juny amb un homenatge a les 33 parelles del poble que ja han complert més de 50 anys de matrimoni, parelles que es varen casar entre l'any 1926 i 1937, totes de Montuïri excepte dues que provenen d'altres pobles però que ja es consideren montuïreres.

Els actes varen transcórrer tal com estaven programats. A les 10'30 va co-

mençar la Missa concelebrada, presidida per Mn. Joan Bauzà, Vicari Episcopal de la IV Zona, amb participació del Cor Parroquial dirigit per Baltasar Fiol i ocupant llocs preferents el President de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, el del Consell Insular, Joan Verger, el Batle de Montuïri, Joan A. Ramonell i altres membres del Consistori, els quals també varen presidir els altres actes que s'havien organitzat.

A la sortida de Missa, enmig de Plaça, primer la Banda de Música, dirigida per Pere Miralles i després els components de l'Escola de Balls Mallorquins de Montuïri, volgueren rendir homenatge a les parelles cinquantenàries, les quals, aquelles que la salut els ho permetia, s'havien col·locat a un lloc preferent sobre la mateixa plaça.

Com a record d'aquest homenatge s'entregà una placa de plata a totes les parelles, amb el seu nom gravat. I a les que no eren presents, se'ls va fer arribar a ca seva.

Amb un dinar en el restaurant "Es Dau" es donaren per conclosos els actes de l'homenatge.

Les 33 parelles homenajades foren:

1926. Bartomeu Tous - Aina Gomila

Joan Fornés - Magdalena Fiol
1927. Antoni Ribas - Coloma Nicolau
Bartomeu Garcias-Francisca Munar
1928. Jaume Nicolau - Francisca Verger
Bartomeu Martorell - Marg. Bauzà
1929. Bart. Amengual - Sebast. Garcias
Bartomeu Mayol - Isabel Jaume
Pere Cerdà - Catalina Verd
Guillem Verd - Margalida Trobat
1930. Bartomeu Ribas - Catalina Cerdà
Pere Servera - Damiana Garcias
Josep González - Maria N. Villar
Josep Alvarez - Encarnació Olmedo
1931. Joan Miralles - Magdalena Gomila
Jacint Noguera - Joana Gomila
Silvestre Rigo - Francisca Barceló
1932. Joan Servera - Francisca Juan
Mateu Miralles - Joana Aina Verd
Bartomeu Gomila - Francisca Jaume
1933. Bernat Garau - Francisca Martorell
Baltasar Nicolau - Maria Manera
Miquel Mayol - Margalida Mas
1934. Gabriel Ferrer - Margalida Miralles
1935. Guillem Garau - Maria Mora
Ramon Bauzà - Antònia Miralles
Joan Bisquerra - Catalina Miralles
Joan Roca - Margalida Pomar
1936. Joan Bauzà - Margalida Amengual
Joan Mas - Angela Mora
Seb. Amengual - Miquela Martorell
1937. Jaume Miralles - Isabel Bauzà
Josep Roca - Sebastiana Vich

El President del Govern Balear amb el Director de l'Escola de Balls Mallorquins

REOBERTURA DE LA SALA MARIANA

A la foto de dalt veim el moment de l'actuació conjunta d'ambdues corals i la banda de música i abaix la del tenor Honorat Moll

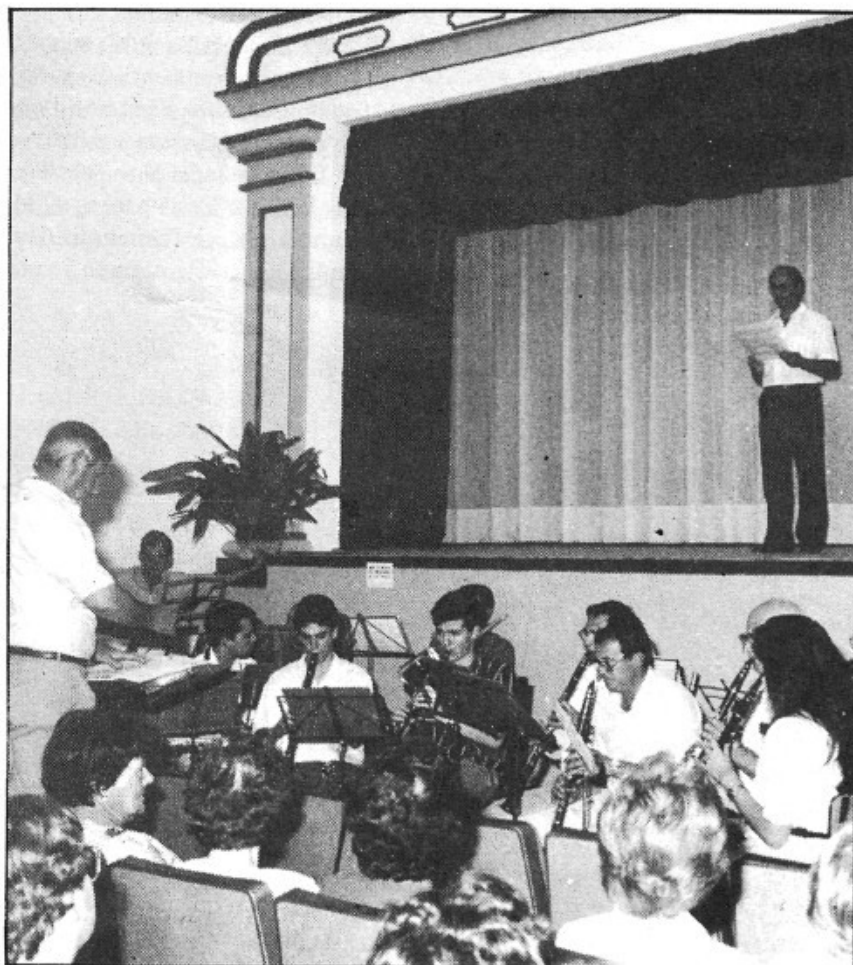
El dissabte dia 25 de juny tingué lloc la reobertura de la Sala Mariana, després de l'encertada reforma a què ha estat sotmesa durant més d'un any.

Es va inaugurar amb un magnífic concert a càrrec de la coral "Montlliri" de Montuïri, la coral de Porreres, la nostra banda de música i l'actuació del tenor Honorat Moll, el qual també fou l'ànima de la reforma.

Abans del començament el rector solidari Andreu Genovart feu la presentació de l'acte, dient entre altres coses que "la nostra Sala Mariana s'ha envellida i calia una renovació. Escenari, llums, butaques, cortinatges, etc. Aquesta rentada de cara ha duit el seu temps, però això ha fet possible que la nostra Sala reaparegui davant tots amb una nova fesomia, per tal de poder acollir i donar cabuda a totes les expressions culturals, musicals i artístiques del nostre poble, a les quals la Parròquia sempre ha estat oberta".

Tant la reforma com el concert foren possibles gràcies a la col·laboració de moltes persones i entitats que varen esser anomenades a la presentació de l'acte i que no repetim per manca d'espai. Vagi per endavant el nostre agraïment. No cal dir tampoc que la Sala, com sempre, està oberta a totes aquelles manifestacions que pugin contribuir a la cultura i bona convivència del nostre poble.

Pere Orpí.

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària del 27 de Maig de 1988

INFORMES I COMUNICACIONS DE L'ALCALDIA

El Batle va informar que el proper dia 26 de Juny a Montuïri se celebrarà la "VIII Trobada de Bandes de Música".

—Escrit de S.M. El Rei, comunicant que no podrà assistir al 10è. Aniversari de Sa Fira de Montuïri.

—Escrit de la Federació Balear de Caça agraint a l'Ajuntament la col·laboració entre les dues entitats, per tal de cobrir la prestació del servei de guarderia rural.

PROJECTE DEL SERVEI DE POLICIA LOCAL MANCOMUNADA

El Sr. Miralles Pizà manifestà que donada la importància del tema, seria convenient que el Batle especificàs les funcions concretes a complir per la Policia Local. El Batle li contestà que vénen explicades i detallades en el projecte presentat.

El Sr. Sampol Mas manifestà que es deixàs damunt la taula el tema, ja que el mateix es debat al Parlament Balear, i el resultat podria esser contrari al resultat del debat parlamentari.

El Sr. Ferrer Arbona manifestà que aquest tema de la policia local pareix tenir un caràcter més polític que jurídic i que l'Ajuntament ha de decidir allò que sigui més favorable pel municipi, amb independència del resultat del debat del Parlament.

La Corporació amb el vot en contra del Srs. Miralles Pizà, Miralles Julià, l'abstenció dels Srs. Amengual Mora i Sampol Mas i el vot favorable dels Srs. Ferrer Arbona, Cardell Mayol, Bauzá Ferrer, Rosselló Mayol, Ferrer Mora i Ramonell Amengual, acordà aprovar el projecte de policia local mancomunada amb els mateixos terminis que va esser aprovada per la Mancomunitat.

DEMOLICIÓ D'OBRES REALITZADES SENSE LLICÈNCIA

El Batle va donar compte a la Corporació de l'expedient incoat per a la realització d'unes obres sense llicència a la Plaça Major, 6; i havent transcorregut el termini de dos mesos per a la seva legalització, sense que l'interessat ho hagi complert, l'Ajuntament ha d'acordar la seva execució subsidiària.

El Sr. Sampol manifestà que la proposta d'execució subsidiària suposaria un agravi, ja que hi ha altres obres il·legals, sense que s'hagi incoat l'expedient.

El Sr. Ferrer Arbona va sol·licitar i proposar que aquest assumpte quedàs damunt la taula i que ell personalment parlaria amb el propietari abans de procedir l'execució subsidiària de les obres de referència.

El Sr. Miralles Pizà va sol·licitar i exigeix un seguiment i inspeccions periòdiques de les llicències d'obres a fi de garantir la seva legalitat.

La Corporació amb l'abstenció dels Srs. Sampol Mas i Amengual Mora, va acordar deixar l'assumpte damunt la taula i aplaçar la discussió i votació pel proper ple.

PLA TERRITORIAL D'EQUIPAMENTS ESPORTIUS

La Corporació va acordar sol·licitar de la C.A.I.B. un finançament de 996.246 pessetes per a la construcció i il·luminació d'una pista poliesportiva, amb un pressupost de 2.988.738 ptes. d'acord amb les normes establertes per l'esmentat organisme.

SUBVENCIÓ CONVENI INEM-CC.LL. I CONTRACTACIÓ TEMPORAL D'UN PEÓ ESPECIALITZAT

La Corporació va acordar acceptar la subvenció atorgada per l'INEM,

amb la finalitat de finançar l'execució de les obres "Conservació i reparació escoles públiques", i contractar de forma temporal un peó especialitzat.

JUBILACIÓ DEL FUNCIONARI DON JOAN ANDREU MARIMON

Es va acordar declarar la jubilació voluntària del peó d'oficis varis, don Joan Andreu Marimón, i reconèixer-li 10 anys, 7 mesos i 24 dies com a temps de serveis, fins el dia 24-8-88, en què es produeix la seva jubilació.

PRECS I PREGUNTES

—El Sr. Sampol Mas va demanar si s'havia complert l'acord adoptat, referent a la donació possible del Molí d'Es Fraret; a la qual cosa el batle li va contestar que s'havia fet la notificació als propietaris.

—El Sr. Miralles Pizà va demanar si hi havia hagut cap canvi de regidor de esports. El batle va contestar que no s'havia fet cap canvi.

—El Sr. Miralles Pizà va demanar i sol·licitar una explicació, ja que actualment el Local Jove d'Es Dau s'utilitza per activitats sense coordinació ni criteris concrets, i sense una programació d'activitats, i sense el corresponent monitor-animador. El Batle li contestà que només s'obrirà en casos especials i quan sigui necessari, fins que s'hagi contractat el monitor.

—Finalment el Sr. Miralles Pizà manifestà que desconeix totalment les activitats que realitza el regidor d'esports, que encara no s'ha constituït la Junta del Patronat Municipal d'Esports, i que l'oposició està disposada a col·laborar, sempre que ho sol·liciti el regidor d'Esports. I al mateix temps formula una queixa del grup PSOE, davant la falta de delicadesa de la majoria governant, al no convidar-los als actes protocolaris esportius, cosa que no succeïa a l'anterior legislatura.

Prest tendrem policia rural

A una reunió celebrada a Maria de la Salut el passat 2 de Maig va quedar aprovat l'esborrany del conveni entre la Man-

comunitat d'Es Pla i la Comunitat Autònoma per a la creació de la Policia Rural així com els sistemes de treball. Hi assistiren el President Cañellas, el Conseller Adjunt a la Presidència, Francesc Gilet i el Director General d'Administració Territorial, Josep Vidal, representant a la CAIB per una part, i els batles dels tretze municipis que conformen la Mancomunitat. Entre ells, el de Montuiri.

S'ha previst que el proper octubre quedi creat el cos de la Policia Rural. Falta ara l'aprovació definitiva pel Consell de Govern i per cada un dels plens dels tretze ajuntaments.

El cos de Policia Rural serà format per quinze guardies de tendran rang de funcionaris interins. Les seves funcions són les següents: donar suport a la Policia Municipal, prestar seguretat a persones i béns i en general vigilància del món rural.

S'ha decidit la creació d'una Comissió per salvaguardar el bon funcionament de la Policia Rural, que a la vegada assessorarà la Mancomunitat. Serà formada per tres representants de la Conselleria Adjunta a la Presidència i tres de la Mancomunitat.

Encara està per decidir on s'instal·larà la seu de la Policia Rural. Hi ha cinc municipis que s'hi han ofert: Maria de la Salut, Sant Joan, Petra, Sineu i Algaida.

El pressupost pel darrer trimestre del

88 és de 22.220.000 pessetes, l'aportació de la Comunitat és de 17 milions.

El conveni té caràcter anual i s'haurà de renovar cada 31 de desembre

Comunicat de premsa

Dia 22 de juny, els tres batles de la Comissió de Policia —Ariany, Montuiri i Sineu— juntament amb En Gilet, feren el següent comunicat de la Premsa a fi d'aclarir conceptes:

1.- El projecte de policia rural fou aprovat en el seu dia pels 13 ajuntaments i pel ple de la Mancomunitat.

2.- El Consell de Govern de la C.A. va acordar concedir una ajuda de 17 milions a la Mancomunitat d'Es Pla per posar en marxa la policia rural.

3.- L'oferta realitzada pel Delegat del Govern als batles de la Mancomunitat va ésser ampliar els medis i dotacions de la vigilància als medis rurals. Aquesta oferta es considera positiva.

4.- No obstant, la Mancomunitat d'Es Pla es ratifica amb la seva decisió i voluntat de crear la policia rural independentment del nom que se li pugui donar i la Conselleria Adjunta a la Presidència es ratifica amb la voluntat de les seves competències de coordinació en matèria d'administració local.

5. La Mancomunitat d'Es Pla i la Conselleria adjunta a la Presidència esperen que la policia rural pugui entrar en funcionament a principis de l'últim trimestre d'aquest any.

S'HA DIY QUE...

... a missa a un no se li ocorregué altra cosa que fer aquest comentari a n'és seu veïnat: "Es capellans deuen ser des pocs que no tenen accidents laborals". I un altre afegia: "lo cert és que fins ara són s'únic gremi que no ha fet vaga".

—oOo—

... es polítics locals quan llegeixen aquesta secció i veuen que no hi surten, fan un alè.

—oOo—

... en Toni Mayol "Món" va anar per l'Anglaterra a "London City". Lo bo va ser que, sa primera setmana que tornà ser per aquí, en lloc de saludar es clients amb un "bon dia" les deia "good morning".

—oOo—

... En Joan Verger, president des CIM, davant s'amenaça de brusca des dia de sa Trobada de bandes de música i vist ets resultats des dia de sa "Processó de la Beata" (que ploqué a portadores) digué: "No tornarem organitzar altra activitat fins que es pagesos demanin una bona saó".

—oOo—

... En Miquel "Sastró" se'n feia gros dins es cafè de lo molt que li havia agradat sa festa de sa reobertura de sa Sala Mariana, i deia: "Et Norat és encantador i un gran cantador".

—oOo—

... s'eslògan que li han tret a s'emissora local: 'Ràdio Murta' és una ràdio muda".

—oOo—

... Va costar molta pena s'elecció des nou president des futbol. Foren necessàries tres assemblees, però... "d sa tercera, sa vençuda". En va sortir un de valent: En Joan Verger Jaume. Ben arribat sia!

EN XERRIM

Malauradament, poc a poc, van desapareixent les peces antigues perquè no sabem apreciar el seu valor. Però, així i tot, encara trobarem aquestes motlures que adornen unes portes, possiblement centenàries

LA MODERNA MAQUINÀRIA AGRÍCOLA HA FET DESAPAREIXER LES PESADES TASQUES DEL BATRE

L'Amo En Tomeu Rossinyol ens conta aquells treballs tan esgotadors

Aquelles tasques tan esgotadores del batre amb bísties damunt l'era ja s'han acabades. La civilització moderna les ha fet desaparèixer i avui ja no es veuen homes torrats baix del fort sol d'estiu ni aquells animals suant i voltant durant les llargues hores d'uns dies estiuenques que qualcú deia que no s'acabaven mai.

A Montuiri són moltes les persones de la tercera edat que han viscut aquests anys difícils i els joves no sabem que era allò. I a posta hem acudit a un d'ells, de més de 80 anys, l'amo En Tomeu Rossinyol, perquè ens contàs què eren i en què consistien aquells treballs tan pesats. Així començarem la xerrada:

—Diuen que les eres han mort. ¿Per què, l'amo En Tomeu?

—Hem de partir de la base que a la gent jove no li agrada el camp i que les màquines han fet desaparèixer les bísties. I la gent d'edat, que abans feia feina al camp, ha tornat vella... i moltes més raons.

—¿Com eren de pesades?

—Tots els pagesos, quan venia aquest temps, anaven a fer feina al camp, a fer garbes, a garbejar, o sia dur les garbes feixos de blat, d'ordi, de civada, de faves... a l'era.

—Batien damunt l'era, però, ¿com eren les eres?

—Feien les eres damunt la terra del camp. Havien d'arreglar el trespol damunt la mateixa terra i el regaven. Amb una bístia i un carretó posaven la terra forta. I quan havien de començar a batre escampaven les garbes de blat o d'ordi allà damunt i les bísties batien amb una perxa, i darrera hi anava el carretó.

—¿Com eren de grosses les eres?

—Si les feien per batre dues bísties, tenien 15 o 20 passes de diàmetre.

—¿Quin temps batien?

—El mesos de Juny, Juliol i Agost, si bé n'hi havia que no batien tant de temps.

—¿Podríeu relatar-nos les tasques d'un dia damunt l'era?

—Devers les 5 començàvem a garbejar i garbajavem fins a mitjan dematí. Devers les 9 o 9 i mitja berenàvem i tot d'una ja posàvem les bísties damunt l'era; primer sense carretó i llavors amb carretó. Voltaven enmig de l'era des d'on el batedor les guiava, fins a la una i mitja o les dues. Cada estona anàvem donant voltes a la palla perquè tota es trossejàs per un igual. Llavors anàvem a dinar i l'horabaixa, si feia vent, ventà-

La jornada del batre solia començar devers les 5 del matí i acabava entrada de fosca

vem amb unes forques, per separar el gra de la palla. Si no feia vent, estàvem davall una figuera, però generalment en feia i amb un parell d'hores estava net. Amb un garbell gros porgàvem damunt una branca grossa de dos caps. Després omplíem els sacs amb el gra i els llençols amb la palla i els dúiem cap al sostre, i el blat a l'ensofrador o graners. Tot seguit fèiem l'era ben neta per el sendemà tornar partir a batre.

—¿Per què vos hi posàveu tan dematí?

—Perquè si no estava ben assolellat no es batia. A vegades segàvem quan era un poc verdós i ho havíem de deixar fer un mes. Si no està ben assolellat no s'esflora i no es treu palla.

—¿Què ens direu del berenar i del dinar?

—Berenàvem a la caseta, si n'hi havia, i si no, davall una figuera. I en estar batut, devers la una, si feia vent, ventàvem, i si no, anàvem a dinar. O devers la una o les dues, quan havíem acabat la feina!

—¿Què feien les bísties?

—Molta feina. Traginaven garbes el dematí; els donàvem menjar i després les tornàvem enganxar per batre. Batien un parell d'hores. Descansaven mentre ventàvem i llavors, l'horabaixa, tornaven a tragar la palla i el gra.

—A què venien les clucales?

—Les clucales eren de roba, rodones, que es posaven damunt els ulls de les mules perquè quan rodassin no es marejassin; i també perquè si les pegàvem o ja abans de pegar, amb les clucales ni s'asustaven ni fugien.

—¿Què trobau que es podria dir als joves de les paraules garbells, tocar, ventar, porgar, palejar, ererar...?

—Que ja sols en són un record.

—I dels ormejos o aparells, com els carretons, forques, pales, erers, garbells,

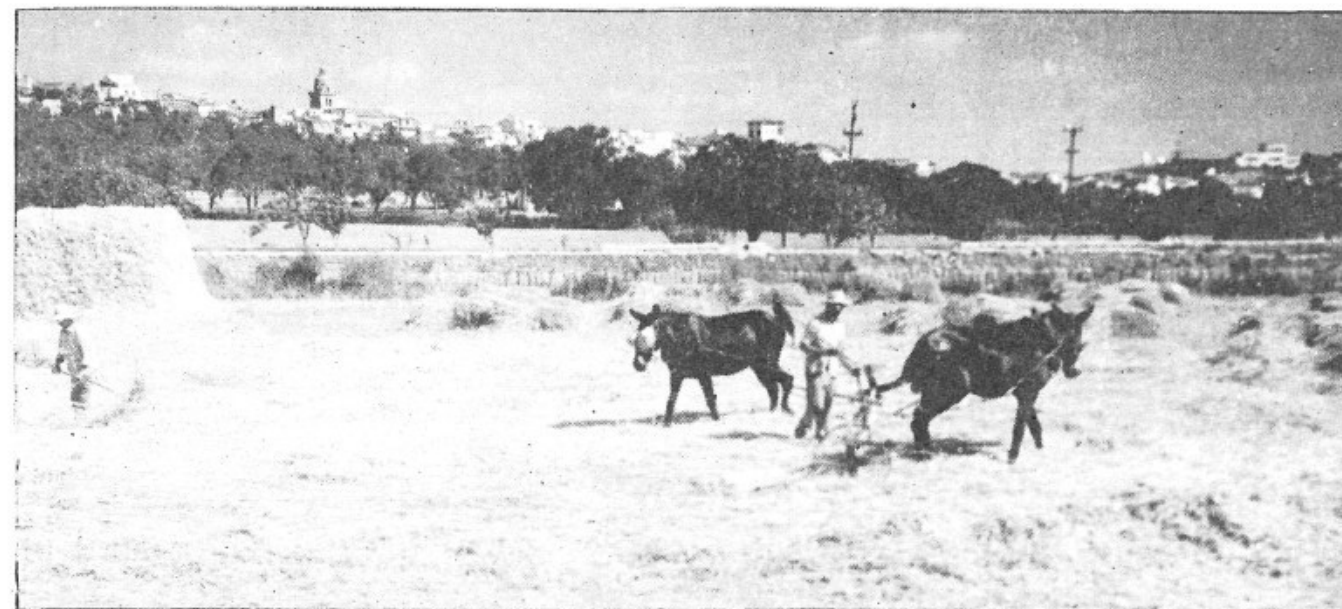
clucales, rampins, tiràs, bigues...?

—Que ja han passat a ser valuoses peces de museu o objectes d'adorn.

—De totes maneres podríeu dir-nos que era el carretó de batre?

—Era una pedra llargueruda i rodona amb 10 ó 15 estries, a una part més gruixuda que a l'altra, que anava amb una perxa estirada per una bístia.

—¿Quants d'homes hi solia haver da-

Aquesta estampa del batre es va captar a Ses Son Amoianes, fa uns cinquanta anys, on podem contemplar un montuïrer fent voltar les bísties a punt del migdia

Els ormejos de batre han romàs com a peces de museu o objectes d'adorn

munts l'era?

—Per batre bastaven dos homes, però per ventar, si eren quatre anava millor.

—¿Quina quantitat es recollia cada dia?

—Depenia de les bísties. Per exemple, amb una tota sola batien 30 garbes, o sia tres cavallons.

—¿Què es feia amb la palla?

—Solia ser per a la bístia, i la guardàvem dins els sostres per a l'hivern.

—¿Què era el ventar?

—Una vegada havíem fet caramulls, amb una lona i un garrot de tres punxes alçàvem la palla i el vent se'n duia un poc més enfora i la separava del gra.

—¿Per què servien les forques?

—Per ventar la palla.

—¿Què eren els tirassos?

—Una post amb un mànec, amb el qual empenyíem el gra.

—“Ererar”, ¿què es això, què vol dir?

—Ererar venia a ser com porgar; és a dir, posaven una branca que a la vegada estava dividida en dues; enmig d'aquestes dues branques més petites posaven un erer (com un garbell gros) i anaven tirant el gra a dins; i les petites motes de brutor que hi havien quedat, es separaven del gra, i així el gra romanien ben net, a punt de posar dins el sac.

—Ja per acabar, podríeu dir-nos algunes cançons de batre.

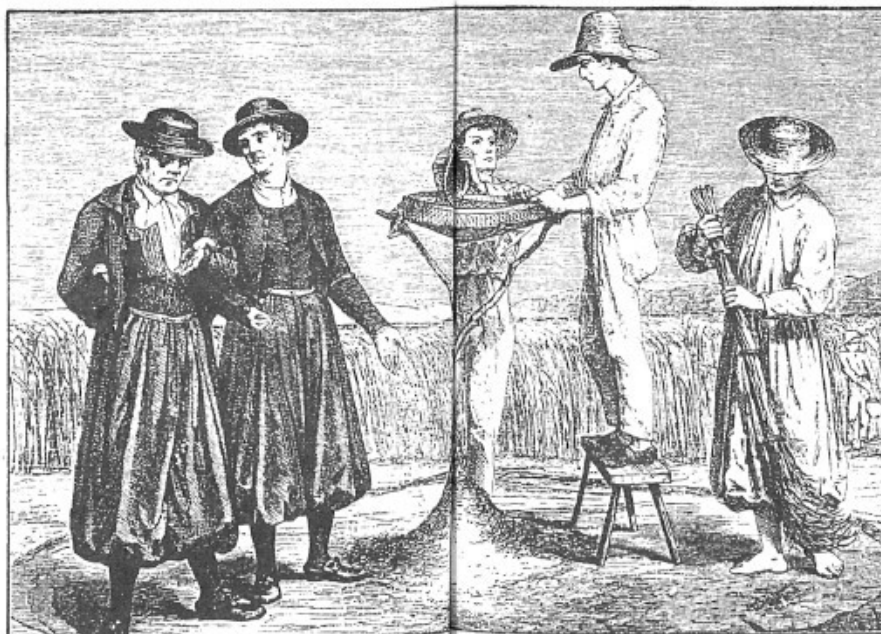
—En record poques, però així mateix us en diré algunes:

L'any coranta vaig segar devora una jovençana,
i de tota sa setmana
mai la vaig sentir cantar,
només que sempre va anar de puput i mala gana.

Na “Roja” n'és bona mula,
ja m'ho ha dit es senyor,
que es caire que té millor,
en dir-li arri, s'atura.

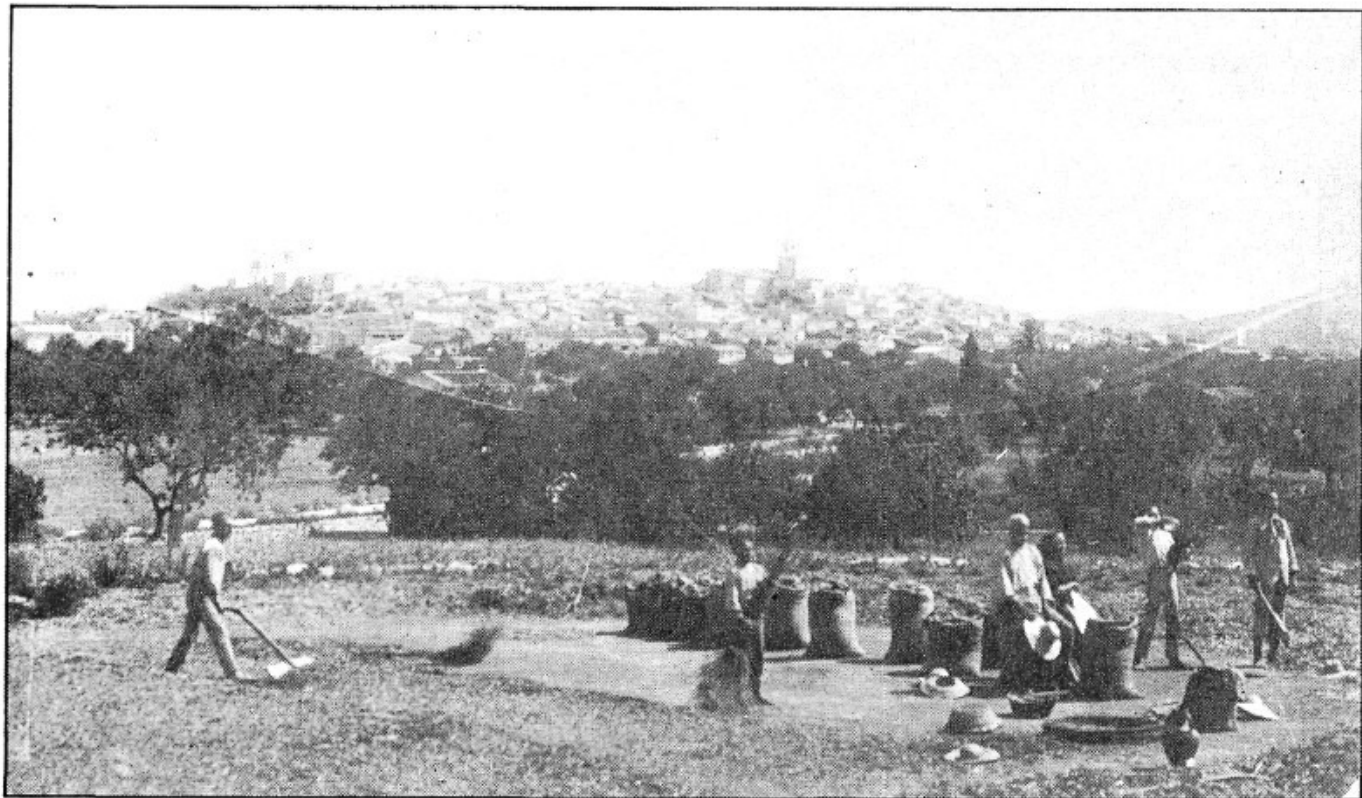
Sabeu quin estar que hi fa,
s'estiu, es temps de segar,
davall un capell de paumes!

(Continua a la pàgina següent)

Dibuix d'una escena de batre: El pagès un gran garbell porgant damunt una branca grossa de dos caps

Les pesades tasques del batre, un altre temps a Montuiri

Cansats del treball de tot el dia, els batadors amb el gra dins el sac, s'aturaren un horabaixa per fer aquesta foto

(Ve de la pàgina anterior)

Noltros segam i batem,
i el duim en es molí;
i si ho començam a fer així,
per a Nadal no en tendrem.

Cavallet, quan eres jove,
que anaves de pentinat,
i ara n'ets arribat,
que no dus pèl a sa coa.

Si no fos pes carretó,
que va darrera, darrera;
no hi hauria cap somera,
que batés un cavalló

—¿I alguns refranys?

—Podeu anotar aquests:

- En es juny sa falç en es puny.
- Sac usat, ram usat, tard diu.
- En es maig, a segar vaig.
- Qui no vol pols, que no vagi a s'era.
- Qui no va a s'era, no té blat.
- Qui bat prest, bat de franc.
- Pel mes de juliol, ses egos a s'era i es bous an es sol.
- Qui no bat pel juliol, no bat quan vol.

*Encara volia contar-nos més coses
d'aquells temps del batre damunt l'era;
dels dies bons i dolents, de les peripècies*

*que havien de patir quan plovia, o feia
una ventada, no en feia gens... però ja
era hora d'aturar-nos.*

*Margalida Verger Rossinyol
Ma. Antònia Rigo i Gallard*

Tercera Edat

EXCURSIÓ A LLUC

Dia 22 de Juny un grup molt nombros de membres de la 3a. Edat gaudiren d'una excursió a Lluc. Des d'allà seguiren cap al Puig Major on pogueren visitar les instal·lacions militars allà dalt ubicades. Posteriorment dinaren en el Port de Sóller.

Després continuaren cap a Deyà i Valldemossa per aturar-se en el Castell de Bellver a la festa que els va oferir INSERSO.

ASSEMBLEA GENERAL

Dia 30 de Juny a la Sala Mariana es va celebrar l'Assemblea General que es convoca cada any.

Enguany fou molt curta: Sols es va llegir la memòria i s'oferí l'estat de comptes. Acabà l'acte amb un refresc.

VOCABULARI RELACIONAT AMB ESTUDIS

Barbarisme	Forma correcta
Quaderno	Quadern
Lliteratura	Literatura
Borrar	Esborrar
Tissa	Guix
Estodiar	Estudiar
Companyero	Company
Recreo	Esplai
Passillo	Corredor
Bombilla	Bombeta
Bolígrafo	Bolígraf
Llapis	Llapis
Sobresaliente	Excel·lent
Bien	Bé

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

EL NOSTRE CONCURS LITERARI

Tots els 76 participants reberen premi

Una vegada haver rebut el premi, els participants en el concurs literari volgueren posar per a la posteritat

El divendres 10 de juny el "Local Jove" d'Es Dau va esser escenari de l'entrega de premis del Consurs Literari que va organitzar BONA PAU i la Comissió de Cultura de l'Ajuntament amb la col·laboració del Consell Insular de Mallorca, Col·legi Públic "Joan Mas i Verd", "La Caixa" i "Sa Nostra".

Al llarg de nou mesos BONA PAU ha anat publicant les redaccions o entrevistes que els alumnes de la segona etapa d'E.G.B. de Montuïri feien cada mes.

En aquest horabixa de juny el concurs arribà a la seva fi amb l'entrega de dos llibres i un bolígraf a cada un dels 76 participants.

"No es tractava d'un concurs pròpiament dit —començà explicant Guillem Ferrer, President de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament— sinó una potenciació de la vostra capacitat literària. No hem donat premis especials per a ningú perquè consideram que el publicar l'escrit a BONA PAU és ja un premi;

per això volem que tots tenguem el mateix record".

A continuació, el nostre Director, Onofre Arbona, després d'agrair la participació als "joves escriptors", va alabar la qualitat dels escrits i l'interès que ells havien tengut. Els va animar a escriure per a BONA PAU, revista de la qual en guardaran un record imprès amb les seves pròpies lletres. Va acabar encoratjant-los a que aquestes primeres passes puguin continuar fins arribar molt amunt i a que facin ús de la nostra llengua de la millor manera possible.

A més dels alumnes protagonistes de l'acte, hi assistiren els esmentats Regidor de Cultura i Director de BONA PAU, el Batle, el Director de l'Escola, el Delegat de "La Caixa", altres regidors, els dos rectors solidaris de Montuïri i el Professorat de la segona etapa.

Després de posar per a la posteritat, els participants al concurs literari varen esser convidats a una saborosa berenada.

Biel Gomila

DUNCAN DHU

GRUP MUSICAL

Actuació a Montuïri: Camp de Futbol

9 de Juliol de 1988

A les 10 del vespre

La VIII Trobada de Bandes de Música

CONSTITUÍ UN HOMENATGE DE MONTUÏRI I MALLORCA ALS MÚSICS

26 BANDES AMB MÉS
D'UN MILENAR DE MÚSICS
PARTICIPAREN A LA
TROBADA

TOTS, BAIX LA BATUTA
DE PERE MIRALLES,
INTERPRETAREN
"FLOR DE MURTA"

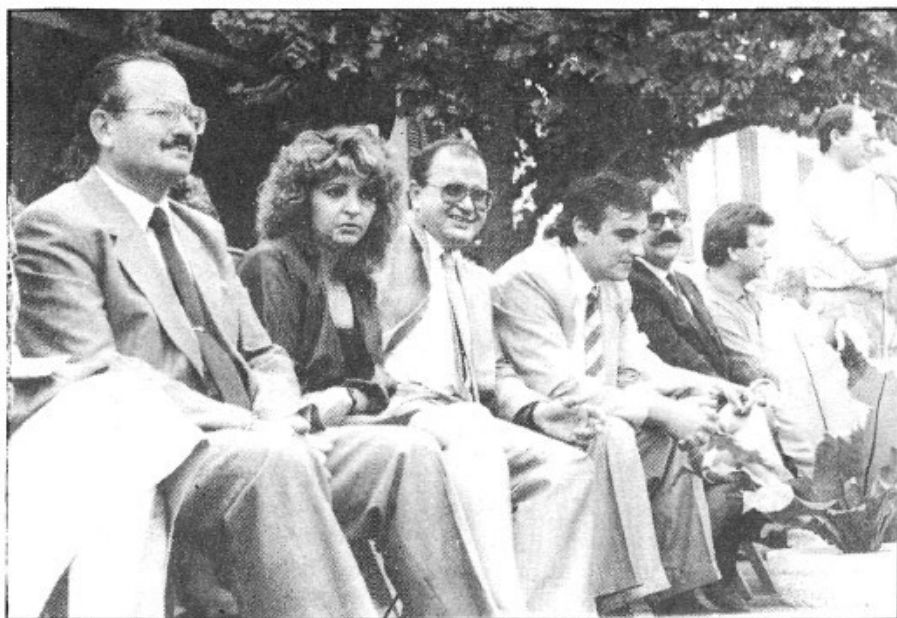
DES DE LES
VELLES GLÒRIES
FINS A LES JOVES
GENERACIONS,
ES DESTRIA
UN FUTUR ESPLendorÓS

LA GENT JOVE
—AL.LOTS I AL.LOTES—
QUE NODRIA TOTES LES
BANDES, DONÀ A LA
TROBADA UN AIRE
ESPERANÇADOR
I UNA GARANTIA DE
CONTINUÏTAT

UN MATÍ ENNIGULAT
NO VA RESTAR
PARTICIPACIÓ
NI EXPECTACIÓ

Un moment de la desfilada de la Banda de Música de Montuïri

Un aspecte de la tribuna d'autoritats

Aquestes foren les 26 Bandes participants:

— Algaida	— Llucmajor	— Sant Llorenç
— Alcúdia	— Es Verger (composta
per membres de l'Es-
glésia Evangèlica).	— Filharmònica
Porrerense.
— La Almudaina	— Inca	— Muro
— Artà	— Son Servera	— Santa Maria
— Felanitx	— Santanyí	— Son Rapinya
— Capdepera	— Calvià	— Campos
— Petra	— Unió Musical de Son
Servera.	— Sa Pobla
— Esporles		— La del Govern Militar
— Pollença		— Montuïri.
— Ses Salines		

El Director de la Banda de Montuïri, Pere Miralles, reb l'obsequi i la felicitació del President del C.I.M., Joan Verger, com a cap de la banda anfitriona

CONTINUÏTAT

Si al llarg dels darrers anys havíem contemplat no sols la Banda de Música de Montuïri, sinó també la d'altres pobles nodrides de gent d'edat, la VIII Trobada, que tengué per marc esplendorós Es Dau de Montuïri, oferí un aire de renovació, però sobretot de continuïtat.

Els milenars d'espectadors gaudírem d'aplaudir la desfilada d'aquestes 26 agrupacions musicals d'altres tants in-

drets de Mallorca i d'una manera especial la joventut que incrementava les respectives formacions musicals per l'aire nou que transpuntava a cadascuna d'elles.

Ara ja es pot assegurar que no perillen, el temor de la seva caducitat ha desaparegut. Músics i directors joves demostraren que la seva continuïtat és un fet palpable. I per a nosaltres, els qui gaudim en les seves audicions,

VIII TROBADA DE BANDES DE MÚSICA DE MALLORCA

Montuïri, 26 Juny 1988
a les 11 hores

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Cartell anunciador de la Trobada

suposa també una tranquil·litat.

La Trobada del darrer diumenge de Juny de 1988 donà l'oportunitat als montuïrers de demostrar més que la seva afició musical, el recolzament de tot un poble cap a una institució centenària que de cada dia assegura més el seu futur.

Onofre Arbona

El President del C.I.M. es dirigeix als components de les bandes i a la gent concentrada expressant la seva complaença i admiració cap als músics, als quals va felicitar, per la seva desinteressada tasca

DOS DITS DE SENY

Dos dits de seny i ben afavorits, és lo que demostra tenir el qui va donar la idea de posar a la Sala Mariana aquells cartells que diuen: "No fumeu ni mengueu. Gràcies".

Ara només falta que la gent del públic tengui també els dits de seny suficients per complir aquesta norma. Si no, tal vegada lo que hauran de tenir són dos peus, per posar-los un davant l'altre i prendre portal.

Així que ja se sap: dins la Sala Mariana, res de pipes, ni tabac ni altres coses. No "empipeu" si no voleu sortir "atàbacs".

DUNCAN DHU

El proper dissabte, 9 de Juliol, a les 10 del vespre en el camp de futbol hi haurà una gran vetlada musical recreativa a la qual hi actuarà el famós grup musical DUNCAN DHU.

L'acte esta organitzat per l'Ajuntament i "Ràdio Murta" i s'espera una gran assistència de gent degut a l'anomenada d'aquest conjunt.

RÀDIO "MURTA" NO FUNCIONA

Fa uns dos mesos que l'emissora local Radio "Murta" ha deixat d'emetre degut a unes averies que a hora de tançar aquesta edició encara no havien estat subsanades. Esperam i desitjam que prest pugi estar de bell nou en funcionament i els oients rebre les seves emissions.

FE D'ERRADES

Ens han fet notar que en el número anterior en sortiren dues:

A la 6a. pàgina, 3a. línia, el primer llinatge de Na Maria de Lluc és Horrach i no Mayol. I a la pàgina 19, el malnom de la difunta Maria Verger Bauzà és "Tec" i no el que apareix.

I la clastra del dibuix de Catalina Sastre, de la pàgina 5, correspon a Son Prop Manera i no a Can Soquetes.

BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL

DARRERES ADQUISICIONS

(Continuació)

— Oliver, Maria Antònia.- ESTUDI EN LILA.- Ed. La Magrana.

— Pamies, Sergi.- T'HAURIA DE CAURE LA CARA DE VERGONYA.- Ed. Quaderns Crem.

— Pons i Jaume, Margalida.- SIS BRONZES GRISOS D'ALBA.- Edicions 62.

— Pombo, Alvaro.- LOS DELITOS INSIGNIFICANTES.- Ed. Anagrama.

— Porcel, Baltasar.- LES PRIMAVERES I LES TARDORS.- Ed. Proa.

— Puig, Valentí.- COMLOT.- Edicions 62.

— Riera, Miquel Angel.- ELS DEUS INACCESIBLES.- Ed. Proa.

— Saladrigas, Robert.- MEMORIAL DE CLAUDI M. BROCH.- Ed. Plaza & Janés.

— Suskind, Patrick.- EL PERFUM: HISTORIA D'UN ASSASSÍ.- Ed. Seix Barral.

**CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.**

Carrer Jaume II núm. 4 - Tel. 64 60 43 - MONTUÏRI

**Un pont
entre la
companyia
i vostè**

Joan Pocoví Oliver

Fins al passat 30 de Juny, President del C.D. Montuïri

"Aquesta temporada hem evitat que el futbol caigués en picat, com sol passar als equips que baixen de Tercera"

"A la segona assemblea per elegir president només es presentaren dotze persones. Esperava més participació popular"

"Per dur el futbol endavant, tothom és necessari"

De persones com el qui fins el passat 30 de Juny fou President del C.D. Montuïri n'hi hauria d'haver més per tot arreu.

Han estimat i estimen l'entitat i el poble per al qual fan feina. Al futbol montuïrer, En Joan Pocoví li ha dedicat hores, esforços, preocupacions i doblers. Gràcies a ell no va desaparèixer el futbol després de la crisi motivada pel descens de categoria nacional.

Amb ell analitzàrem un dissabte de matí el que ha estat aquesta ja acabada temporada futbolística 1987-88.

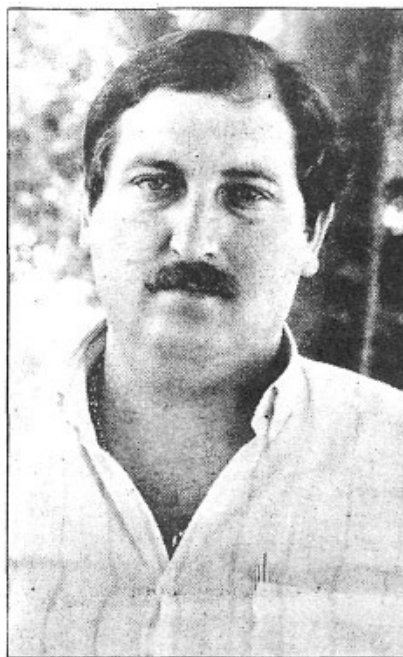
—La temporada —comença explicant— ha estat molt difícil, ja que al principi no hi havia col·laboració per part de quasi tota la "gent des futbol". Tot això degut a la desmoralització pel descens de III. A la primera volta, parlant del primer equip, no hi havia confiança amb ells mateixos, en les seves possibilitats... però nosaltres sabíem que teníem un gran entrenador i una bona plantilla i coneixíem que tot havia de canviar. Vàrem tenir raó, perquè vàrem estar 17 partits seguits sense perdre (tota una volta) i hem disputat la lligueta d'ascens.

—¿Com ha funcionat el futbol base?

—Ha estat una de les temporades més positives. Vull anomenar les persones que han fet possible que el futbol base es mantingués i pugui continuar en el futur el futbol; ja que aquests equips filials són l'aliment del primer equip.

—¿Quines són aquestes persones?

—Per part dels alevins, el delegat, Gabriel Verger (Matxo), i l'entrenador Miquel Oliver (Castellitxo); en els infantils hi ha hagut com a Delegat En Rafel Juan (casat amb Na Joana Nyola), i com entrenador En Joan Verger Ramonell

(Matxo); i els juvenils han tengut En Toni Sánchez (del bar Can Toni) per delegat i Tomeu Ferrer (Xorri) per entrenador. Tots ells han fet un sacrifici molt gros per al Club, el qual és molt difícil d'agrair. Aprofit per donar-los les gràcies per la feina feta i animar-los a seguir endavant perquè com he dit sempre, "a un poble petit ens necessitam tots".

—¿I la directiva?

—La directiva ha fet una labor difícil. Es veritat que al principi em vaig sentir un poc tot sol, però, poc a poc, vaig poder incorporar les persones indicades per ocupar els càrrecs que han exercit al llarg de la temporada. Entre tots hem conseguit, diferent de com sol passar quan es baixa de III divisió, que el futbol caigués en picat. Així s'ha evitat el perill de desaparèixer.

La xerrada cau ara en el darrer tros de la campanya esportiva. La lligueta

d'ascens a III divisió ens la comenta així:

—L'objectiu de principi de temporada era salvar el Montuïri de la situació crítica en què es trobava; i no simplement s'ha complert això, sinó que hem arribat a la lligueta d'ascens a III. Lògicament, el Montuïri hi ha anat per identificar-se com un dels millors equips de Preferent, encara que no per ascendir. Els equips del nostre grup estaven motivats per ascendir; nosaltres érem els únics que no, a causa dels problemes que ja sabem que hi ha a III. Si hagués interessat, crec sincerament, que s'hagués pogut pujar; ara bé per això mancava un fort al·licient per part del conjunt afició-directius-jugadors. Entre aquests darrers hi circulava la remor que per a Montuïri "la III era massa grossa".

—¿S'ha solventat la part econòmica?

—Sí, perquè la programació pensada a principi de temporada s'ha duit a terme encara que no hàgim liquidat tot el pressupost degut a la rifa del 18 de juny, si hi ha dèficit, serà insignificant i el Club quedaria amb un saldo zero; per tant, sense deutes, la qual cosa pot qualificar-se com un èxit econòmic.

—¿Han rebut els jugadors la part econòmica acordada?

—Sí; puc assegurar que tots els jugadors han cobrat el que s'havia estipulat; i també els de Montuïri han rebut 50.000 pessetes cada un.

—¿Com han anat les eleccions per a un nou president celebrades aquestes dies?

—Esperava més participació popular de socis i afició, ja que es decidia el
(Passa a la pàgina següent)

JOAN POCOVÍ OLIVER

(Ve de la pàgina anterior)

futur el futbol a Montuïri. A la primera assemblea no va sortir cap persona que volgués fer-se càrrec del Club, encara que hi assistissin quaranta persones. Tot el que he dit en aquesta entrevista, i més coses, ho vaig explicar a l'assemblea.

—¿Què féreu després?

—La Junta Gestora, formada anteriorment amb En Joan Verger Jaume, com a president, i En Biel Miralles com a secretari, vàrem haver de convocar una segona assemblea. La participació aquí va ser mínima. Només es presentaren dotze persones i no va sortir ningú de manera definitiva. En Francesc Barceló va manifestar que ell podria ser el president, però després no va trobar suport i va desistir.

—¿Què passarà en el futur?

—El patrimoni del Club és cosa de tots, no d'unes persones en concret. Si tots feim costat el tendrem endavant.

ÚLTIMA HORA ESPORTIVA

Nou President

A l'assemblea genral de socis — i aquesta fou la tercera celebrada amb la mateixa finalitat—, el darrer dissabte de Juny, dia 25, fou elegit President del C.D. Montuïri Joan Verger Jaume, el qual fins ara havia estat entrenador dels equips filials i actualment preparava els jugadors de futbol sala.

Li desitjam èxit i encert en el nou càrrec.

S'ha convocat una pròxima assemblea per al dissabte 25 de juny. Jo em pos a disposició de qualsevol persona que vulgui assumir el càrrec de president en tot i per a tot el que demani i jo pugui.

Una xerrada prou interessant i sincera que ens ha servit per corroborar el que dèiem al principi: l'estimació cap el Club Esportiu Montuïri d'En Joan Poció, una persona decididament entregada a la seva tasca i complidora de la seva paraula.

Gabriel Gomila

FINAL DE LA LLIGUETA D'ASCENS

No pogué esser. Els darrers resultats foren dolents pel Montuïri i el nostre equip, la temporada que ve haurà de tornar jugar a Primera Preferent.

Aquests foren els resultats i desenvolupament dels dos darrers encontres, amb els quals es donà per acabat el futbol oficial per enguany:

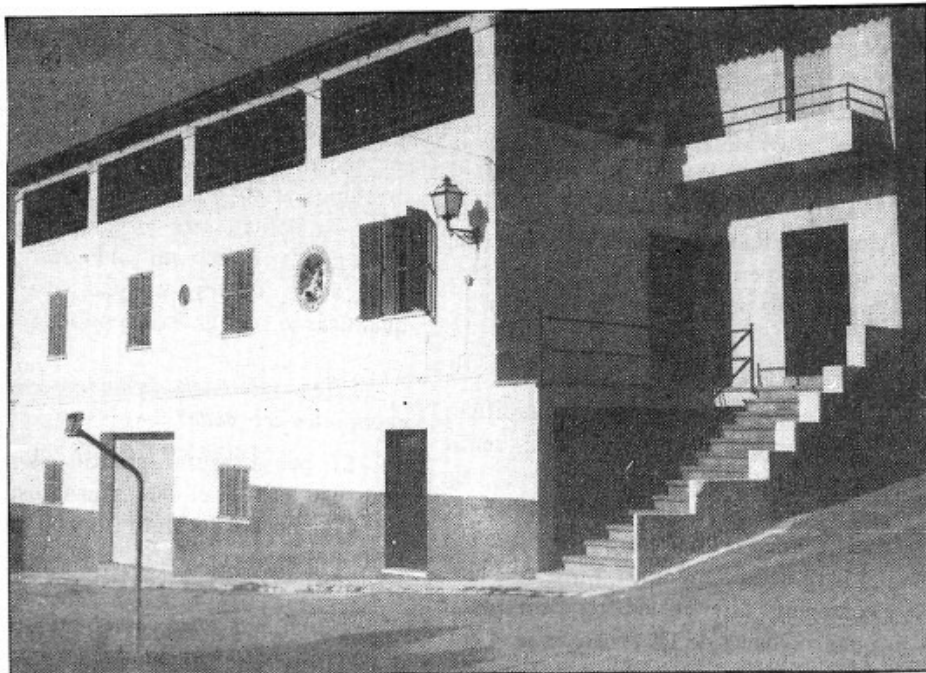
Ferriolense 1 - Montuïri, 1

Partit que havia d'esser guanyat pel Montuïri però sols es logrà l'empat. Els de la vila fallaren un penal i l'àrbitre els anul·là un gol que, des del punt de vista de la majoria, havia estat legal. Resultat que feu perdre las aspirans dels nostres jugadors.

Montuïri, 0 - Arenal, 3

Davant les nul·les possibilitats d'ascens del Montuïri, al contrari dels forts desitjos de victòria dels areners —recolzats per un public molt nombros que s'havia desplaçat per animar-los—, els nostres foren incapaços davant un rival que els va superar clarament i que amb aquesta victòria aconseguiren l'ascens a III Divisió.

FÀBRICA D'EMBOTITS ES PAGÈS

ESPECIALITATS EN

Sobrassada de tota casta

Crema de sobrassada

Tarrines de sobrassada petites

Tarrines de sobrassada grosses

Productes derivats del porc

* * *

Producció i administració: Carrer Velar de sa Torre

Telf. 64 60 70

JOC DE PARAULES

*En Pau al peu del pou,
pouava un piu,
que en tocar el peu
li ha fet un piu
al peu d'En Pau
del peu del pou.*

* * *

*—Teta tonta,
amb tanta tinta
tota t'undes!*

*—i Tens, tu, tinta
al tinter, Telm?*

* * *

—i Què fas aquí, Pepa?

—Pel faves, Pau.

—Faves peles, Pepa?

—Pau, faves pel.

GLOSES**AMB MOTIU DE LA PRIMERA
COMUNIO DELS NÉTS**

Amb molta d'il·lusió
ets infants s'han presentat
amb franquesa i humilitat
davant el senyor Rector,
i amb gran devoció
tots plegats han combregat
per demostrar lleialtat
a Cristó Nostre Senyor.

Avui ha estat un gran dia,
pes pares poder menar
ets infants a combregar
amb salut i amb alegria;
i per noltros, vells, voldria,
perquè se fan estimar,
es poder-los adorar
lo que mos queda de vida.

Bartomeu Garcias "Mosson"

DEIXAU-ME ANAR

No me torneu convidar
en gloses ni en cançons:
no m'agrada es dar lliçons;
per favor, deixau-me anar,
que un homo en vell tornar
ja perd ses il·lusions,
no pot afinar es cantons
ni es camí per on passar.

Miquel Massanet "Parri"

DEMOGRAFIA**Moviment demogràfic durant el passat
mes de Juny de 1988****DEFUNCIONS**

Dia 1.- Llorenç Miralles Servera de
61 anys. Casat. "Queló".

Dia 19.- Jaume Pons Martorell, de
80 anys. Casat. "Sabater".

Dia 21.- Jaume Miralles Manera, de
80 anys. Casat. "Maneot".

Dia 30.- Aina Manera Mesquida de
86 anys. Vidua. "Fustera".

CUINAR EN CASA**COCA AMB ALBARCOCOS****Ingredients**

1/2 quilo de farina de força.

1/2 tassó d'aigua.

1/4 de patates.

170 grams de sucre.

65 grams de saïm.

3 ous i un poc de llevadura de pa.

Elaboració

Es bullen les patates i passen pel
premsa-purés. Amb l'aigua teba es fon
la llevadura i es mescla amb els ous, su-
cre, patates, farina i saïm. Es compon
la pasta damunt la llaua amb un poc
d'oli. Es millor fer la coca al vespre,
que tovi tota la nit. Es posen els albar-
cocs damunt i s'enforma.

*Recepta de Margalida Mesquida Mayol
"Na Bella"*

PLUVIOMETRE

Pluja caiguda durant el passat mes de Juny,
per metre quadrat

Dia 3	0'40 litres
" 5	3'50 "
" 7	6'70 "
" 9	3'40 "
" 23	1'60 "
" 26	10'70 "
Total	26'30 litres

25 anys enrera

18 Juliol 1963

EL BATLE, GUARDONAT

*El Batle de Montuïri i Diputat
Provincial, Gaspar Oliver Barceló
fou guardonat en aquesta data
amb l'ingrés a l'Ordre de Cisneros,
amb la categoria de Medalla d'Or.*

NOCES D'ARGENT

JULIOL 1963 - 1968

Miquel Miralles Trobat

"de S'Alqueria"

amb

Apol·lònia Rigo Bover "Pel"

es casaren dia 18 de Juliol de 1963

Desitjam moltes felicitats a aquest
matrimoni i voldríem que en poguessin
complir molts més vivint plegats.

VOCABULARI RELACIONAT AMB COTXES**Barbarisme**

Embrague
Freno
Asiento
Maletero
Ventanilla
Seguro
Panel
Mando
Faro
Limpiaparabrisas

Forma correcta

Embragament
Fre
Seient
Maleter
Finestreta
Assegurança
Plafó
Comandament
Far
Eixuga-parabrisa

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Comença la restauració del retaule de Sant Pere

ELS QUADRES RESCATATS ROMANEN DINS LES DEPENDÈNCIES PARROQUIALS

Tal com estava previst i anunciat, dia 20 de juny s'inicià la primera etapa de restauració del retaule de Sant Pere.

Es va començar per desmuntar tot el retaule, fortament afectat per la formiga blanca, que té la particularitat d'anar minant la fusta sense sortir a la superfície, ja que no pot veure la claror.

Aquestes pintures comencen a estar atacades per les termites, motiu pel qual es feia urgent agafar una decisió abans que no es destruís una obra tan valuosa. Lo més perjudicat eren les columnes i altres elements ornamentals de factura moderna i sense cap valor artístic i que es varen cremar per prevenir una possible propagació de la plaga.

Els quadres rescatats, cada un separatament, han estat sotmesos a un procés tècnic de fixació de la pintura mitjançant una imprimació de ceres i un paper especial. Una vegada impregnada la fusta amb un insecticida adequat i molt actiu, cada peça ha estat curosament protegida i embalada. Així romandrà dins les dependències parroquials, per un temps indefinit, esperant que el tractament vagi fent el seu efecte i que algun dia es pugui disposar de possibilitats econòmiques per continuar la restauració.

ACAMPADA D'ESCOLANETS

Com a complement de les trobades o excursions interparroquials d'escolanets, a les quals ja ens hem referit en altres ocasions, es va dur a terme, a finals de juny, una acampada de tres dies, concretament d'allots de Montuiri, Porreres, Algaida i Son Macià, acompanyats i dirigits pels nostres rectors solidaris i algun altre monitor. Se li va donar un caràcter de campament ecologista, amb la finalitat d'aprendre a conèixer i respectar la naturalesa. S'instal·laren les tendes al pinar de Ses Mates Clares, prop de Cala Virgili (Manacor), una cala verge molt estimada pels macianers i molt apropiada per a colònies infantils.

A més de l'entusiasme dels allots i l'interès i il·lusió dels organitzadors, cal destacar i agrair la col·laboració dels pares en tot allò que estava al seu alçanc.

CATEQUESI JUVENIL

Per a finals de juliol es té en perspectiva celebrar una acampada de convivència per part dels grups que participen en la catequesi juvenil de la parròquia i es preparen per rebre, en un futur més o manco pròxim, el sagrament de la Confirmació.

CONSELL PARROQUIAL

Dia 23 de Juny tingué lloc la darrera reunió del Consell Parroquial del curs 87-88. El tema central fou l'avaluació de les línies i activitats seguides durant el curs, que en general es consideraren positives i coherents, malgrat els canvis de personal una vegada feta la programació i iniciada la tasca de portar-la a terme.

Es revisà l'actuació de la parròquia de cara als objectius senyalats per l'Assemblea Diocesana per al present trienni 1986-89, i s'oferiren una sèrie d'informacions.

De l'entrevista a "Ràdio Murta"

EL BISBE DÓNA LA SEVA IMPRESSIÓ SOBRE L'OPUS DEI

¿Quina opinió té de l'Opus Dei? Fa temps va sortir al setmanari "Cambio 16" tota la història de l'Opus. ¿A vostè no li dol això?

—Bé. Jo per anar a conèixer la història de l'Opus, no vaig a "Cambio 16". Molts setmanaris d'aquest tipus es venen i tenen clientela, precisament pel sensacionalisme que porten en moltes ocasions. Endemés, no es pot fer la història d'una institució tan important com aquesta en unes pàgines d'un setmanari; necessàriament haurà d'esser una cosa retallada, i freqüentment embiaixada, segons el criteri del qui fa el reportatge. Per tant, jo no posaria com a referència un setmanari així, però sí diria que l'Opus és una institució important dins l'Església, que té uns plantejaments distints de molts altres, i que ha estat reconeguda pel Papa en un estatut jurídic; que té valors i que té defectes, com totes les institucions de l'Església. Si em parles dels franciscans, dels jesuïtes, dels moviments apostòlics, d'instituts seculars, jo diria que en unes coses m'agraden i en altres no, i certament això ho diria de l'Opus també.

Freqüentment els grups de confirmació realitzen sortides i excursions. Aquest és un dels que anys passats anaren a Cura.